

Dr. Joseph NICOLOSI

Dr. Joseph Nicolosi, istenmeyen eşcinsellik sorunuyla kendisine danışan binlerce erkekle çalıştığı uzun bir kariyerin ardından, 2017 yılında 70 yaşında hayata gözlerini yumdu. ABD’de Reparative Therapy’nin (Değişim Terapisi) kurucusuydu. Değişim Terapisi, genel bir kavram olan “dönüşüm terapisi” ile karıştırılmamalıdır.

Dr. Nicolosi, ülkede Değişim Terapisi’nin yapıldığı en büyük merkez olan Thomas Aquinas Psikoloji Kliniği’nin kurucusu ve Klinik Direktörü’yü. Aynı zamanda Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapi Derneğinin (NARTH) de kurucusudur.

Dr. Nicolosi eğitimini New School for Social Research ve Kaliforniya Profesyonel Psikoloji Okulunda aldı. *Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Terapisi; Utanç ve Bağlanma Yitimi: Onarım Terapisi Pratiği; Anne Babalar İçin Gençlerde Homoseksüelliği Önleme Rehberi* kitaplarının ve birçok meslekî yayında yer alan makalelerin yazarıdır. Sık sık eğitmenlik yapmış, ayrıca birçok televizyon programına da katılmıştır. (bkz. www.josephnicolosi.com)

kaknüs yayınları: 882

psikoloji: 81

isbn: 978-975-256-670-5

yayıncı sertifika no: 11216

1. basım; istanbul, 2022

kitabın adı: değişim terapisi vaka incelemeleri,
eşcinsel hayat tarzını değiştirenlerin hikâyeleri

kitabın orjinal adı: case stories of reparative therapy

yazarı: dr. joseph nicolosi

ingilizceden çeviren: gül aktaş

copyright © linda a. nicolosi, 2019

türkçe yayın hakları © kaknüs yayınları, 2021

yayın yönetmeni: seda darcan çiftçi

teknik hazırlık: kaknüs ajans

kapak: mustafa sabri saldamlı

baskı: alemдар ofset

cilt: çevik matbaacılık

bütün yayın hakları saklıdır.

bu kitap telif sahibinin izni olmaksızın kısmen ya da tamamen yeniden basılamaz,
herhangi bir kayıt sisteminde saklanamaz, hiçbir şekilde elektronik, mekanik,
fotokopi ya da başka türlü bir araçla çoğaltılıp iletilemez.

kaknüs yayınları

kızkulesi yayıncılık ve tanıtım hiz.

merkez: mimar sinan mah., selâmi ali efendi cad., no: 33, üsküdar, istanbul

tel: (0 216) 341 08 65 kitap@kaknus.com.tr

dağıtım: çatalçeşme sk., defne han, no: 27/3, çağaloğlu, fatih, istanbul

tel: (0 212) 520 49 27 satis@kaknus.com.tr

www.kaknus.com.tr

    /kaknusyayinevi

Dr. Joseph Nicolosi

Değişim Terapisi Vaka İncelemeleri

Eşcinsel Hayat Tarzını Değiştirenlerin Hikâyeleri

Türkçesi:
Gül Aktaş

kaknüs

İçindekiler

Giriş	7
1. Albert - <i>İçimdeki Küçük Çocuk</i>	11
2. Tom - <i>Evli Bir Adam</i>	37
3. Peder John - <i>İki Kimlikli Bir Hayat</i>	65
4. Charlie - <i>Eril Benliği Arayış</i>	91
5. Dan - <i>En Kızgın Adam</i>	119
6. Steve - <i>Erkek Sembolleri Arayan Kişi</i>	139
7. Edward - <i>Bir Gencin Izdırabı</i>	157
8. Roger - “Burada Olmayı Gerçekten İstiyor muyum?”	187
9. Erkekler Bir Arada - <i>Grup Terapisi Nasıl İyileştirir?</i>	225
10. Değişim Terapisi Nasıl İşler?	267
Dizin	283

*Beni bu çalışmayı yapmaya hazırlayan
örnek bir baba; disiplinde güçlü ve sevgide cömert olan
FRANK NICOLOSI için*

Giriş

Bu kitap, ses kaydı yapılan seanslardan elde edilen gerçek metinleri kullanarak, Dr. Nicolosi'nin önceki eseri *Erkek Homoseksüeller İçin Onarım Terapisi* isimli çalışmasının temel ilkelerini ortaya koyar. Bu kitapta, gerçek eril benliklerini belirsizleştiren çatışmalar ve çarpıklıklarla karşı karşıya kalan danışanlarla çalışma yöntemlerine dair zihinde canlandırılabilir örnek seanslar bulacaksınız.

Değişim sürecinin ana konularının vurgulanabilmesi için, sözlü ifadelerin biraz sıkıştırılması ve klinik sorunların basitleştirilmesi gerekmiştir. Ayrıca, beylerin mahremiyetini korumak adına, her bir vaka geçmişi, benzer sorunları olan birkaç danışanın bir bileşimi olarak düzenlenmiştir. Hiçbir vaka hikâyesi tüm ayrıntılarıyla, belirli bir danışana uymaz. Belirli bir kişiye olan benzerlikler tamamen rastlantısaldır.

Dr. Nicolosi her zaman danışanlarının gerçek sözlerine sadık kaldı, çünkü yalnızca onlar mücadeleyi ve hayal kırıklığını, değişim sürecinin getirdiği içgörü ve memnuniyeti ifade edebilirdi. Danışanlarının sözel ifadesine sadık kalarak, değişim terapinin temelini oluşturan insani dramı iletmeye çalıştı.

Gey Özgürlük Hareketi, şahsi beyanların yarattığı drama sayesinde, halkla ilişkiler alanında çok başarılı olmuştur. Biz bu-

nun aksi yönündeki şahsi beyanları sunuyoruz; eşcinsel kimliğini kabul etmeye çalışan ama bundan hiç memnun olmayan ve çoğu eşcinselliğin arkasında yatan cinsiyet-kimlik çatışmasından kurtulmada Değişim Terapisi'nden faydalanan eşcinsel erkeklerin beyanlarını.

Her danışanın kendine has bir hikâyesi olsa da Dr. Nicolosi eşcinsel danışanları tedavi ettiği yıllarda karşılaştığı birçok kişiliğin temsilcisi olarak sekiz erkeği seçti. Her birimiz, eşcinsel ya da heteroseksüel olalım, bu sekiz adamın bazı yönlerine sahibiz. Albert'in kırılğanlığı, Charlie'nin bütünlüğü, Dan'ın öfkesi, Steve'in narsizmi ve Roger'in kararsızlığı gibi.

Dr. Nicolosi'nin terapötik müdahalesinin yönlendirici tarzı, bazı okuyucuları şaşırtabilir. Bu izlenim kısmen metnin editoriyal sentezinden kaynaklanıyor olabilir. Ayrıca, kısa ve anlaşılır olması için, bazı ince farklardan ödün verilmesi gerekti.

Değişim Terapisi, nispeten daha katılımcı bir terapist gerektirmektedir; katılımcı olmayan, duygusal olarak donuk bir analist isteyen önceki terapötik geleneğin aksine, "yardımsever bir provokatör." Terapist, göze çarpan eril bir duruş sergilemek için devreye girmelidir. Danışanı aktif olarak zorlama halini, baba-oğul, mentor-öğrenci modelini izleyen sıcak bir teşvikle dengelemelidir. Bu, Değişim Terapisi'nin temel ilkesidir.

Değişim teorisi, eşcinselliğin tüm biçimlerini değil; Dr. Nicolosi'nin çalışmalarında bulunduğu baskın sendromu açıklar.

Değişim Terapisi elbette ki tüm eşcinsellere uygulanmaz. Birçok kişi Eşcinsel Olumlayıcı Psikoterapi'yi tercih edecektir.

Ancak birçok eşcinsel "Ben böyle doğdum" düşüncesini tercih etmektedir; böylece burada uğraştığımız sorunları ele almaktan kaçınmaktadır. Yine de medya uzun zaman önce halkı, Amerikan Psikoloji Derneğinin bizzat onayladığı gibi, aksi yönde ikna etmeyi başarmış olsa da, eşcinselliği kaçınılmaz kılacak biyolojik temellere dair kesin bir kanıt bulunamamıştır.

Bazı erkeklerin eşcinsel olarak gelişiminde biyolojik bir etkinin olduğunu inkâr etmiyoruz. Dr. Nicolosi birçok danışanında

pasifliğe ve duygusal hassasiyete (ve dolayısıyla eşcinselliğe yol açabilecek cinsiyet kimliği hasarına) alışılmışın dışında bir yakınlık bulmuştur. Oysa “Ben böyle doğdum” sözü, Dr. Nicolosi için, aslında ‘Beni eşcinsel yapan gelişimsel meseleleri görmek istemiyorum’ demenin bir başka yoluydu.

Değişim Terapisi, istenmeyen herhangi bir durum için yapılan psikoterapide olduğu gibi, danışanın sorunlarını basitçe “silmez.” Bunun yerine, motivasyonu yüksek olan danışanı, zorlayıcı olan ve istenmeyen arzularını ön plandan arka plana atma yoluna sokar. Danışan, istenmeyen yöne sürüklenmesinin altında yatan sebepleri anlar; kendine, bir mücadeleci olarak şefkat geliştirir ve hayatı boyunca zaman zaman karşılaştığı bu çekim hissiyle etkili bir şekilde başa çıkmak için araçlar elde eder.

Bu kitap ilk olarak 1993 yılında Jason Aronson, Inc. Tarafından *Healing Homosexuality: Case Stories of Reparative Therapy* adıyla yayınlandı. Daha sonra Rowman & Littlefield tarafından yeniden basıldı ve telif hakkı 2019’da Liberal Mind Publishers tarafından alındı.

Kitap ilk olarak, eşcinselliğin siyasi, yasal ve psikoterapötik meseleleri üzerinde eşi görülmemiş kamuoyu tartışmalarının yaşandığı dönemde yazılmıştır. İlk yayın döneminde, ordudaki eşcinsellerle, izci eşcinsellerle ve bazı eyaletlerdeki eşcinsel haklarıyla ilgili şiddetli tartışmalar yapılıyordu. Eşcinsel evlilik tartışması henüz başlamamıştı.

Ruh sağlığı uzmanlığının her dalında, istenmeyen eşcinsellik için yapılacak her türlü terapiyi, hiçbir değişiklik yaratmadığı ve danışana yarardan çok zarar verdiği gerekçesiyle yasa dışı ve etik dışı olarak değiştirme girişiminde bulunuldu. Bu güncel yazının yazıldığı dönemde (2019 sonları), danışanların tedavi haklarına yönelik tehditler daha da arttı ve artık tehlikeli bir seviyeye yükseldi.

Eşcinselliği tedavi etmeye çalışan her türlü psikoterapinin, şüpheliği kışkırtması olasıdır. Tedavi tarihi göz önüne alındığında, bu reaksiyon anlaşılabilir. Eşcinselin, tedavi adına uzun

zamandır maruz kaldığı düşmanca eylemler arasında elektroşok tedavisi, hadım etme ve beyin cerrahisi bulunmaktadır. Eşcinsellere, eşcinselliğin gelişimsel bozukluk olarak nitelendirilmesini mazeret olarak kullananlar tarafından, büyük bir toplumsal adaletsizlik uygulanmıştır.

Bizim niyetimiz tepkisel düşmanlığa katkıda bulunmak değildir. Bununla birlikte, bilim ve politika arasında bir ayırım gözetilmeli ve bilim, eşcinsel siyasal baskıya boyun eğmemelidir. Eşcinsellikle ilgili gerçek gizlenmemelidir. Dr. Nicolosi ise eşcinsel durumun psikolojik sebep ve sonuçlarıyla ilgili gerçeği kavramada ustaydı.

Yukarıda bahsedilen bu kötü tedavi yöntemleri aslında uzun, çok uzun bir zaman önce ortadan kaybolmuştur. Bununla birlikte, gey aktivistler bu yanlışları; hâlâ kullanılıyormuş gibi yasa koyuculara sunarak, yasa koyucuları istenmeyen eşcinselliği azaltmaya yönelik etik çabaları yasaklamaya ikna etmek için bir Truva Atı olarak kullanıyorlar.

Ulusal Eşcinsellik Araştırma ve Terapi Derneği (NARTH), bilimsel meselelerin ve tedavi meselelerinin siyasileştirilmesiyle mücadele etmek amacıyla 1990'larda kurulmuştur. NARTH, terapistlerin; derin kimliklerinin bir parçası olarak kabul etmedikleri rahatsız edici düşünceler, hisler ve davranışlarla mücadele eden danışanlar için tedavi teknikleri araştırmaya ve geliştirmeye yönelik haklarını savunmaya devam etmektedir.

Dr. Nicolosi; Ödip öncesi onarıcı dürtü geleneği içinde yer alan ve danışanlarını daha iyi anlamasını sağlayan önceki psikanaliz araştırmacılarına, özellikle de Dr. Sandor Rado, Dr. Irving Bieber, ve Dr. Charles W. Socarides'e takdirlerini iletmeği istemiştir.

—Linda Ames Nicolosi (2019)

1

Albert

İçimdeki Küçük Çocuk

Albert temkinli bir şekilde ofisime girdi, sanki neden bana geldiğini bilmiyor gibi kararsız görünüyordu. Bana hızlı ve utangaç bir bakış attı, daha sonra pencereden görünen Ventura Bulvarı'nın manzarasıyla kendisini oyaladı.

“Tanıştığımıza memnun oldum, Bay O’Connor.” Ona oturması için koltuğu gösterdim, çekinerek yavaşça oturdu.

Albert’in karşısındaki koltuğa oturdum ve düzgün giyimli, hafif tombul bu genç adamın solgun yüzüne baktım. Albert odaya şöyle bir göz geçirdi: “Bitkilerinizi beğendim. Ofisiniz bir botanik bahçesine benziyor,” yorumunu yaptı.

Yeşil her zaman en sevdiğim renk olmuştur. Ofisimin orman yeşili duvarlarında Yüksek Rönesans dönemine ait klasik İtalyan tabloları asılıdır. Kanepenin üzerinde Da Vinci’nin *Madonna and Child*’ının yumuşak bir kehribar renginde narin görümlü bir reproduksiyonu bulunur. *İtalyan toprak saksılarda* panoramik pencerelerin üzerinden tavana kadar yükselen gürebtkiler göze çarpar. Karşılıklı iki duvar, koyu renk ceviz ağacın-

dan bombeli kitaplıklarla kaplıdır, raflarında kitapların yanı sıra aşk merdiveni ve sarmaşık saksıları yer alır. Albert'in ambiyans-tan hoşlanacağını biliyordum.

Telefonda bana bir kreşte çalıştığını söylemişti.

Sonraki sözleri, "Burası, evdeki odama benziyor, o da yem-yeşil bitkilerle dolu," oldu. Hafifçe gülümsedi. "Nerede olursam olayım, etrafımı her zaman bitki ve çiçeklerle kuşatmaya çalışıyorum." Albert, kaybolmuş bir çocuğun hüznü haliyle, hafifçe kadını bir tonda konuşmaya başladı.

"Bugün yaşlı bir kadın, solmaya yüz tutmuş bir aşk merdiveniyle kreşe girdi" dedi. "Ona 'Yeterince ışık almıyor. Aşk merdivenleri, doğrudan güneş ışığı almamak şartıyla, aydınlık seven bitkilerdir" dedim. Çok memnun oldu. "İnsanlara böyle yardım etmeyi seviyorum," dedi. Hoşnut bir gülümseme yayıldı yüzüne. "Ben de yaşamımda genellikle, düzgün bakılmayan, solmaya yüz tutmuş o aşk merdiveni gibi hissettim."

Albert'te bir kırılma, neredeyse bir zayıflık olduğunu sezdim; çocukluğun hayalperest dünyasında, çok gerilerde kalmış gibi görünüyordu. Albert hâlâ ailesiyle birlikte Malibu'da, içinde büyüdüğü derme çatma çiftlik evinde yaşıyordu. Üvey ağabeyi onun tek kardeşi; uzun zaman önce evden ayrılmış ve evlenmişti.

Albert ilk birkaç seansında suskundu; samimi kahverengi gözleriyle, bazen ne söyleyeceğini bilmiyormuş gibi bana bakakalıyordu. Nihayet birkaç hafta sonra kendini, yoğun cinsel duygularını ortaya koymaya yetecek kadar rahat hissetti. Albert kendini, kabullenmek istemediği arzuların küçük düşürdüğü bir adamın vücudunda sıkışıp kalmış küçük bir çocuk gibi hissediyordu. Bana hikâyesini anlatırken, uslu küçük çocuk imajı bozuldu ve sözleri daha müstehcen bir hal aldı. Sonra sesi neredeyse histerik denecek kadar tizleşti. Yağmurlu bir günde Albert, eşcinsel

deneyimlerde yaygın görülen ve benim “*bedene yabancılaşma*” adını verdiğim bir durum hakkında konuşmaya başladı.

Eşcinsellerin çoğu, kendi bedenlerine nesnel bir hayranlık duyduklarını söyler; heteroseksüel erkeklerin ise bedenleriyle huzurlu bir aşinalık kurdukları görülür. Aslında, eşcinsel erkek-lere genellikle cazip gelen de heteroseksüel erkeklerin kendi be- denleriyle olan bu doğal rahatlığıdır. Albert’in bedenine yaban- cılaşması aşırı boyuttaydı. Maskülen vücudun utanç verici ve kirli kabul edildiği bir evde yetiştirilmişti.

O gün koltuğuna neredeyse meydan okur gibi oturdu, çocuk- su sesiyle şöyle dedi: “Kötü bir hafta geçirdim ve bir sürü tuhaf duygu yaşıyorum. Onlarla zar zor baş edebiliyorum.”

Suçlu bir ses tonuyla, “Abazan hissediyorum” dedi.

“Kötü bir hafta oldu çünkü abazan hissediyorsunuz?”

“Evet. Uyuyamadım. Sebebi nedir bilmeden öfkeli hissediyor- dum” dedi. “Fark ettim ki, herhangi bir cinsel duygu karşısındaki tepkim hep korku oluyor, akabinde de öfke” diyerek devam etti.

“Öfkeniz korkuya karşı bir savunma, ama neyin korkusu?”

Cinsel duygular sizi niçin korkutuyor?”

“Bilmiyorum,” diye cevap verdi çaresizce. Sonra, “Bendeki fiziksel herhangi bir şeyle ilgili olarak bir sürü çatışma, hatta utanç yaşıyorum.”

Başımınla onaylayarak dinliyordum.

“Annem bedenle ilgili meselelerden ötürü her zaman büyük olay çıkarırdı.”

“Öyle mi?”

“Evet. Küçükken ne zaman kontrolü kaybedip yatağımı ısı- tatsam, o her seferinde âdeta kalp krizi geçirecek gibi olurdu. Hastalandığım zaman bütün teyzelerimi ve amcalarımı çağı- rırdı ve neredeyse sinir krizi geçirirdi. Sonra bir keresinde beni

kuzenimle bir tür seks oyunu oynarken yakaladıyındaysa gerçekten çıldırmıştı.”

“Ne olmuştu?”

“Kuzenim başlatmıştı. Yıllarca yaptı bana bunu. Seksi asla bir taciz olarak görmedim. Beni istismar ettiğini hiç fark etmedim. Dahası, en iyi arkadaşım olduğunu düşünmüştüm.”

“Başladığında kaç yaşındaydınız?” diye sordum.

“Ben 9 yaşındaydım, kuzenim 15. Cinsel olarak çok saldırdı. O hep dalgasına bakmak istedi. Kimseye bağlanmadığım, yalnız olduğum o dönemdeydim. Ve sevgiye aşırı muhtaçtım. Şimdi ise seksli sevgi olarak gördüğüm için kendimi affetmem gerekiyor. Yanlış olduğunu hissettiğim ve nefret ettiğim şeyleri kuzenimin bana yapmasına izin verdim. İçten içe ağlıyordum ama hoşlanıyormuş gibi davrandım ve istediği her şeyi yapmasına müsaade ettim.”

“Bu ne sıklıkta oldu?” diye sordum.

“Pek çok kez oldu. Yıllar boyunca; bizim eve her gelişinde.”

“Peki ya aileniz? Onlar orada değil miydi?”

“Onlar neredeydi bilmiyorum. Hiçbir fikrim yok. Bunlar olurken ben sadece çaresiz hissettim. Eğer kuzenimin istediği şekilde hareket etmeseydim onunla arkadaş olamayacaktım. O doğuştan bir manipülatör. Küçüklüğümde beri, benden istediği şeyi elde etmek için beni manipüle etti. Uzun bir süre görünürde ona uydum ama içimden bunu asla gerçekten istemedim. Bana yaptığı şey, sevildiğimi düşünürken bile bende nefret uyandırırды.

“Sonunda, kuzenim beni bir kenara attı. Lisedeki başka biriyle de bir ya da iki defa aynı türden cinsel şeyler yaşadım; benimle arkadaş olsun diye onun gönlünü hoş ediyordum. Erkeklerin beni kendi arzuları doğrultusunda yönlendirmelerine ne-

den izin verdiğimi bilmiyorum. Sanırım, maceracı ve ilginç göründükleri ve sonrasında da birlikte eğlenceli şeyler yaptığımız içindir.” Albert, uslu küçük bir erkek çocuğun hayatında eksik olan erkeksi maceraperestlik ve eğlenceden bahsediyordu.

“Peki anneniz sizi o sefer kuzeninizle yakaladığında ne yaptı?”

“Beni cezalandırdı... Kemerle vurdu ve birkaç saatliğine banyoya kilitledi. Bugün hâlâ kapalı yerlerden korkmamın sebebinin bu olduğunu düşünüyorum. Tanrı'nın, benim gibi işler yapan insanlar yüzünden bütün bir şehri yok ettiğini söyledi.”

Albert devam etti, “Dediğim gibi, kuzenimle yaşadığım o olaylardan beri sadece birkaç kez seks yaptım. Her defasında görünürde eşlik etsem de içten içe nefret ettim. Önce ‘İstemiyorum, canımı acıtıyor,’ diye düşünürdüm. Hemen ardından da ‘Haydi ama, acıtmıyor. Sadece çocukken taciz edildiğinde canın yandı’ derdim kendime. Seks söz konusu olduğunda kendimi hâlâ bir çocuk gibi hissediyorum.”

Albert'e onarım dürtü teorisini açıkladım; bu teoriye göre, çocukken oynadığı seks oyunu, diğer erkeklerle iletişim kurarak kendi erkekliliğini keşfetme ve güvenceye alma çabasıydı. Değişim Terapisi'ne giren çoğu erkek gibi Albert de, eşcinsel davranışının, kendi erkeklik duygularına hissettiği yabancılaşmayı telafi etme girişimi olduğunu anlayarak rahatladı ve güven hissetti.

Albert bana çok yalnız bir çocukluk tasvir etmişti. Diğer erkek çocuklarla çok az temas kurmuş, annesi ve babası da erkekliliğini onaylamamıştı. Kendisini erkek olarak yetersiz hissettiği için eşcinsel temas yoluyla ilgi, sevgi ve onay (ISO) almaya çalışmıştı. Annesinin ona aktardığı utanç, erkeklığe yabancılaşma duygusunu derinleştirmekten başka bir işe yaramadı.

“Daha rahat olmalısınız ve bedeninizi kabul etmelisiniz,” dedim.

“Biliyorum,” dedi Albert. “Sanki büyük bir kamyonun direksiyonundayım, ama ehliyetim yok. Kendimi erkek bedenindeki küçük bir çocuk gibi hissediyorum.” Sonra çocuksu sesi ciddileşti ve daha yüksek perdeden çıkmaya başladı. “Benim için bu gerçekten zor, çok zor bir şey. Kendimi kontrol edemediğim zamanlar hep suçlu hissettim.”

“Annenizle babanızın, erkek bedeninizi kabullenmediğini hissettiniz.”

“Tıraş olmaktan oldum olası nefret ettim,” dedi, “abazanlıktan gezmekten de. Aslına bakarsanız hâlâ da nefret ediyorum.”

Albert, uzun zamandır gömülü olan derin hayal kırıklığını, sanki hayatında ilk kez biri tarafından dinleniyor ve anlaşılıyorymuşçasına özgürce ifade etti. “Bedensel herhangi bir işlev, problemmiş gibi gözükür.” Kesik kesik konuşuyordu. “Vücudum yapmak zorunda olduğu şeyi her yaptığında -yani tahrik olduğumda- çok gergin oluyorum. Kontrolü kaybedeceğimi ve mastürbasyon yapacağımı biliyorum. Sonra da birinin bunu anlayacağından korkuyorum. Bir seyahate çıkmadan önce hep kendimi boşaltmaya çalışıyorum. Bir arkadaşımın evinde kalırsam ya da biriyle kampa gidersem, ıslak rüyalar göreceğimden korkuyorum. Birinin yatağımın ıslak olduğunu göreceği fikri beni dehşete düşürüyor.

“Kreşte erkekler tuvaletine gitmem gerektiğinde, boş olması için dua ediyorum. Sonunda pisuarlardan birine gidip işemeğe çalışıyorum.”

“İşeme utangacısınız,” dedim.

“Ne?” diyerek bana baktı, şaşırmıştı.

“Bir adam umumi tuvalette işemekte zorlandığında buna ‘işeme utangacı’ denir. Bu eşcinsellikle ilintilendirilen bir meseledir.”